

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Рок VII.

Нови Сад, петак 1. Августа 1930.

Ч. 27 (282)

Остатне слово нашим дужником.

Модлели сме, опомнили сме — шидко задармо. Нашо дужници и претплатници, остали глухи и неми, а гу тому и шлесца. А задармо будзеш глухому шептац и шленому шахац. Нешка ишче раз пишеме им тото остатне слово.

Руске Народис Просвите Друштво основане зос вельним жертвами, же би ше наш Руски народ подзвигом просвите и културно, же би зме зачували мацерникону нашу бешеду и отрималише и надалей им конар највећшега славянскога илемена у славянској држави. Наша руска интелигенција положела вельки и бесебични труд на хасен својому народови. Шведоча о тим чинствени поуки, котри написаних тих дзешец роки до календара и новинок а да не спомињам и крем того иквиши роботи на просвитешном полю. Вечеј не можи захтевац. Але ђо ше мушки захтевац сест: порозумене и појмоц зос часди народа — а того нет у тежиери як би то требало да будзе. Нашо Просвите Друштво ишче више ма за мало членовох а нашо Руски новини за велью дужникож. Уж цол рока прешло а новини за 1930 рок заплащена ледва една трецина читатељох а други би сцели даремиши. То не може буц. Штампарија сце да ше јеј дораз плаши, бо иешка никто иесде и не може чекац за свой ценеј. А вельо єст и тамких цо илужни ише и за прешли рок. Ми знаме, же иешка велька криза и чежких терхи на земљедилица, але знаме тижи, же човек, котри иешка не чита и не трима новини то иенпревишиши, заостати и запарлажени. Знаме и то, же је је је такого, котри би не могол тих икзерних 100 Дипари заробиц, зашпоровац и на време послат. Ми даклем остатні раз модліме и опомињаме шицких наших дужникож же би свјето длуство вимирели. Кед тога мешаца длуства не буду повиљацани положиши шицких недбалъникож до новинок и придаме их нашему адвокату, да длуство вижене правним путом.

Нам жаљи, же мушело до тога пријеси, але ђо знаме, на чежку рану треба положиши и печали лик. Ми неможеме унадонац до длуствох. Никто не мушки новини тримац, але ђо их трима мушки их плаши. Бо кед зме и браца але зато ишешки нам не шестри.

РЕДАКЦИЈА

ЧИТАЙЦЕ „РУСКИ НОВИНИ“!

Покойни буд вельки славянски родолюб а його сил буд ирисутни на нашей простије јувилсјеји схадаки прешлого року у Рус. Керестуре. Вична му памјат!

Будоване моста меџи Београдом и Земуном започало. На торжествени способ у присуству п. министра Трифуновича положени перши камен за фундамент. Мост будзе ланциони а готови ма буд 1933 р.

Засијдане банских радох одбудзе ше јак цо слідуюшим новим року, док ђо вироби нови буджети за кажду бановину и остара ће за покрице трошкох.

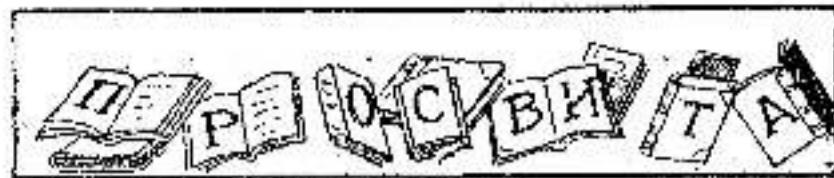
Важки винаход. Инженер Андреј Модрак у Београду спровел таки апарат, котри ше положи на локомотиву и котри објављује кед приходзи друга локомотива у процивном направу. На тот способ не годни ће гајзинбани збици.

Паломништво до Св. Милитичу. Дня 6 до 8. септембра одбуду ше вельки паломништво до Св. Милитичу, дзе пред двома роками избудована красла, „Крижова драга“. О тим новим паломнишким месецим писали уж и нашо новини.

Бановинска порција поудишена од 15% на 23% и то уж явено шицким опцијоном ће би ше знали ровнац при уплатавању тих порцијох.

Умар у вагону. У Карловцу једен жори путник зос Шибенику путовац на личе и у вагону умар.

Страдал на муњацији. Познати словачки народни дјатель, учитељ у Гложану, Вл. Подхрадски пошол на купање до Дунаја и ту уводи нацвал шмерц. Випатра, же умар на хибу шерца.

Пиянство.

Стари Шиартандя — як нам история шведчи — були таки трэхбіл народ, же жудан німа не было ані аднай пияці. Младеж не ховала у бары строгих забаданій, учитель нароком напоюла даскељ рабок, да укажу младежки, як пиянство зробі чловека шаленім и да ще нале у младосці улее до інгерца младежки гадаені над пиянствам. — Стари Римляне тиж мали бара строгі покор, да младеж из око алкаголю пища, а жсном були писані закон смертнай осуди, кед би ще дзедна смыла.

Но, у нашкадним "модернім" часе, ше уменьшую Карі за преступ у пиянству. Ми не такі пещады як Римляни. Нешка младеж ма згоду на кожнім месеці видыць пияці і пригутоваць па такіх брадакі ствары.

Еден мудры чловек писає так: „Наш народ ма целькі хуби. У сднях краю вінда піха, у другім ладе, у третім непросвідчыносці, біткі, забіткі и т. д., а у шынціх наших крабах, па и у найхудобнейших, напае нападенне пиянство. Кельо ще жогло Пречарховані, кажди житель у Корнаватской воне по кількох 29 літраў віна, 7 л. пампака и 7 л. тіва. Шампанец, рум, лукеры и другі алкаголю пища ту не уховани.

Фамелія, хтора жа 7 особа, пойно даючы през рок коло 300 л. віна, 50 л. пампаки и 50 л. тіва. Мушки ще признаю, же ту не велью урахована. Кед пропрахуем то на Дніпры лісм за одніх фамелію, за валал, за державу! Рахунок гвари, жо одна особа воне през рок 300 Днін, а 12 мільонів жителюх нашай дэр-

жави постіа през рок 3 більшын в 600 мільонік дніні! Кед би мы предали тоты пища, хторы ще у шае державы побію, лахко бы зме ще ошлебодзеля ад державных дзлуствох, а сінкою бы ще зровнала зос буджетом. Исто так би лахко кожда фамелія плацала порцы в другіх трохах, кед би поторовала то, що ще у дому юнона.”

Ажерика, Данська, Норвегіка и другі державы забраняли піце опійных напітков, а на пыжох особено одредзены велькі и опітры Карі. Но трати державы найнапреднейши и проіншчыни на шае. У Амерыкі ще ю прымаю до роботы роботніцы, хторы бы и мало пили алкагол. Па кед ще жи авдумаме, як ще велькое зло, тэди нахсце біксым одбрэли такі закони, па гоч бы стым були штрафены ц. таткі, хторы ще служа зос пицю уредко.

А — до то пиянство?

Пиянство в смертельны грух! Хто ще опис так, да познаю робя, гутори, лебо німоже ходзіць, тут себе од свойей волі одйма потребу рояума в себе — сіку Божию — права за керу, аулу живастиву. А санты Павло апостол баш ясно гутори, ёже „пиянічом нет места у небе”. Даюс, тут, хто ще описан, поможе спашаць свою душу, кед ще скорей на вісповеда, або пред малгучицькою по кае.

Пиянство в скрацоване властнага жыцья и упрэчаване свайго здравя. Гоч шыцко гваю и гутори, же „здравіе наўвеке богаство”. Славакі доктор Dr. Нейікіе выраховал, же ¼ літри піва сорняком 4000 (евры)-раз яеце дурхамі шерца, як то потребно, т. е. прейг мери.

А ёд ¼ літри пісанскі лупіні шерца за 24.000-раз прейг мери. Чи то може хасновац? Весь доктора, а и людзі гварелі, же видзела два перада у забітого вінца. То не два Шерца, аль че ёдно шерца так пісекіца, же ё ў чымкі и до 370 грамм, док то обычно піме буд лем 300 грамм. Пиянство зло упіла на плюса, жалудок, крев, а особено на мозок. Од 1893. року до 1902. было у шынцію за пісаніні у Стравіцу 3.410 шаланік, од тых 974 покорени од пиянства.

Пиянство вельке і віцесце за газдество и пропац за фамелію. То ю треба доказаваць. Досц за ще сномніме богатей Слачонік і Срімка, хторы су аляти зос страньскім доселінікам. У кождым валале ще наяду погашані, хторы мали 20-30 ланцы жежи, а ішака су людкі слуговы и жобраці. Од чого? Од пиянства!

Пиянство прычына наўвек-шыцко алодінства! Dr. Шкіловіч у кнігі „Причыны алодінства”, описуе, же у цемніцы Срімско-Мітровачкай было од 1908—1911 року шыцкох злодіёх 2.653. Од тых зробили злодіество 1.494 у пиянству, дакле 50%. Піце их паведаць па то, а запрепасціло не лем их гісторыя и их фамелій.

По разніку дыректора цемніцы Дра Костица од тых 2.653 злодіёх, хторы робовали у Мітровіца, зробілі престул през вяселі і шае 781; паднеков 337; вяселок 258; среду 237; штварток 259; пікток 238; суботу 281,

а ішак нафідзенні діл 282. През шае и ведаслі ёшле дакле дагэдзели піяніцай злодійства, бо карчмы тых дніях пайпользвавші зос людзямі.

Пиянство с упрэсаване маліх дзецюх, на хторых ложкі будучыць па нас. Познал сом адного учителя, хторы звалі пры універсітате до школы садзіць, хто пісціко будзе быстро учыць, а хторе не. Ошведочило ёшле, же дзеці піяніцай наіглаукон! А то зато, же уж самі родзители не можу добыці вошкічкім здравідзяцко, а друге, самі дзеці вільза од родзителей, же сюю, па то и вони робя. А алхагол пайбаражі чходзі од запяціку, па до розытку, дакле до 18—24 року. Але и даці чхадзі! Піянство наівекіша хирвала рана у нашым народу. О тым іш другіх подуччы, а кед с добры католік і просвіщені чловек, наі трыма своё цело у шоре да ще ёшда не смыць, зос цыганскімі наі ёшне дружи, а дай пай ю крадаць по карчмам. Добры католік, а особено треба Русин, да ще трима християнскага вешчы на садзабох, кирбажох и на спіта — вешчы трэхбіосци.

Тэмельное правило треба да кжды вежкі и одлучи то:

1. Нігда ще не смыць.
2. Нідам этуду да ще другі ожы.

3. Даецькі свайму, ай цудзому недам спойбога піца.

Усях ще укаже кождому, хторы ще будзе тога тримац и то не лем тілесно, але и духолько.

Янко Виславски.

Велікі огень настал и Румунским валалу Борзы. Чкода бара велька бо згорело 250 хижі, 4 школы и

2 церкви. Коло 3000 особи остали без кровя.

Шмерц 20 роботнікіх. У немецкім месту

по Ф. Хофману:

Под ясему.

(Преолукіеве).

„Лепіше ми, мили апо, велью лепіше”, повед хлапец слабімі гласом, але досц ясно. „Лем ми глава бара болі. Цо ще зомпу стала? Я познам як сом до того дошол”.

„Шыцко ты то будзеш знац, мой сину, лем тэраз будзе мирни”, гуторел оцец свойому синові. „Лем даскељ минуты та будзесме дома”.

Ранеты хланец були даскељ минути мирни бодораз пришли пред дом. Перад хижу их дочекала хлапцова мац, смертельно блядла.

„Будз мирна!” повед біл муж Мірков. „Міхалово рани не так опасны як він патраю”.

Худобна мац дзвігнула руки и очи гу небу и зацековала Богу. Уж, вона скорей направела посцелю и приправила цеплу воду. Дзецько ѹще віше цекла крев зос главы. Положіли то на посцель а мац му почала умывац раны. Дораз прыюд доктор Ферков и почал прэпаратавац раны на главы. У страху родзители и шыцки другі чекали цо паве доктор.

Доктор Ферков робел помалі, а вецка його ліцо було веселе, и повед:

„Даекуйце Богу, ѿ хланцові не роабіта глаўна косц. Мам падю, же ѿ опасносці вецей не треба бац. За даскељ гінкі Міхал будзе потполно здраві. А тэраз ви шыцки видце вонка крем родичнох, бо хланцові потребны мир”.

Шыцки другі вишли вонка а дохтор дзецьку завіл главу и дал му прашкі а родичох поучел як буду з ім далей постгучац.

II. Напад.

Міхалово падравлене напредоўлю фрышэ и лепіше як цо дохтор Ферков думал. По штранца дніях Міхал могол стануц зос весялі, а по трох тижнях вон потполно здраванел.

Кед уж шыцко пошло на лепіше Мірков несцел тужыц Голвайскага Богуміла. Мірков се задоволел зос тым, же Толвайскага оштво напомніл да лепіше меркуб на свойого сина. На захтэя суда у Студенцох Богуміла завары, и проці його дзвігли суд. Кед були вислухані шведкове Богумілі бул одсудзены на штыри месцы гарешту. За тот час Мірков Міхал бавел ѿ зос свайма пайташамі и у леше мирно.

На тогу одсуду Толвайски ѿбары разгнівіл на

Міркова. Патрел боком на на Міркова но Мірков ёшле нато ані не обрадац. Кед Толвайски почал у угленокону робіц у прекосці. Мірков го быстро пакарал. Толвайски прето шкрипал зос зубами на Міркова.

Уж длыкі час неука-зала ёшле Толвайскому добра прыліка и вон віше ішол за Мірковом як даяки шпайон же би нашол да яку хібі да то може тужыц управітэльскі рудокопа. Його шпайонство ніч му не вредзяло. Мірков ішце вецей робіц у свойм званию як мушел, и цо вон зробіл то було добре працено.

Але ёднога вечара кед Толвайски ішол праз лес дому, видзел з далёка Мірков: як відае ту ньюжу. Толвайски несцел ѿ зос ніж стретніц, па прето ѿ скрыл за ёден груби дуб, як даяка жыні, хтора віше готова да скочы на чловека и да го роатарга.

„Ex! кед бізне нас дво-

Талсдорф настала експлозия гасу у сдней копальни угља. 20 роботікох на месту остали мертві.

Горучава у Америці. Американски новини явлюю, же там настала така горучава, яку народ давно не паметі. Кажды десень у Ньюорку до 100 смертельні случаі ад слунечнай хороти.

Сто рочніца Белгії. Белгія тих днів преславляє сто рочніцу свойї са-мостойносці. На преславох беру учасць найвищі представітеле Белгійскай державы, а слава ше отримує по цалей державі.

Везув робі. Вельки вулкан Везув одпочал зос руцаньом лаві у вельких роамірох. Трешене жемі не престава і уж веций хі-жи по околіях валадох звалені.

У Шведії горячесі. У южных краіах Шведіі почали горіц леси. До тэрэз згорело коло 4 милионі кілометрах лесах. Чко-да ше рапус на 50 мільоні дніари.

Вельки бурі були пре-шлого тижня над Японом. Так на Кореї забито 58 особи, нестало 83 особи, 92 рибарски ладіі ше пото-нули а за 500 людзюх цо же вожжели на чампох незна-ше дзе су.

Кельо ше покури у Чехословакії? У ме-шанду юну покурело ше

8,560,000 цигареты у вред-носцы ад 188,276 чехосло-вацкіх корунох.

Вібераніи у Немец-кії отримаю ше 14 сеп-тембра того року. Пришло до того так, же влада у парламенту осталася у мен-шині при гласані за новы порцій.

На гаекша церква Христы Краля. будзе збудавана у англійским ва-рошу Ліверпуль. До ней годно станец 12,000 лю-дзюх. Церкva будзе мац 27 престолі.

Двойніта з єдним шерцом. У єдним фран-цуским валаде пародзіли ше сдней фамелій двойпяты, котры були зроснуты ўно за друге а мали лем ўно шерцо. Двойніта жили лем краткі час.

Буна у Егіпту. Пре-шлого тижня настала буна у Егіпту. Националісти ше побунали проців влады и заважали шицкі венкіи ва-роши. Новини явлюю, же краль Фуад дума задаеко-вац

У вожній Італії бу-ло вельке трешене жемі. Велі валали заніці а 1 мільон людзюх остало през кровя.

Длужніци, пошліце
длужну претплату!

— «Іо були сами!» повед Толвайски гнівацо. Вон то по-вед по цихі патраці на свою вельку шекеру. „Але ту біліко робя туті пре-кляти древаре, па лем єден ярк видал бы ме. Не іще не приходіл праві часі! При-дас чура на гніздо. Замрачи ше фрішко Миркову слу-жко навіне, и теды я поста-нем надпітрач. Ух, але бім то...!”

Мідзі тым Мирков пре-ходзіл попри древу и не обачел Толвайскаго, хтори ше скрыл за древо. Толвайски ше ані не рушел зос свойого места. Очи му ше швицілі од гнізу на Мир-кова. Кед уж Мирков буд далі од дуба дас сто кро-чаі, Толвайски ше помалки давягнул зос свойого места, и пошол за Мирковым. Вон віше ишол за Мирковым скрывающи ше за древа и меркуючи да го не збачи Мирков, лебо древаре, хтори на єдним ровінім месце ру-балі и ревали древа. Толвайски чул як и Мирков

ікашне поздравел, а дре-варе жи одгравкали. Мир-ков предлужел свойю драгу, а Толвайски ишол на ём як і скорей.

Чом вон то так робел можебуц ані сам незнав. Оздаль думал исц занім так длugo дог не приду до густого леса, дзе вол могол тута цо подумал а да зато ніхто незнав. Вон несцел цігурно да досцігне Мир-кова, але занім ишол вед-нік далеко.

Нарас видзел Толвайски, на єдним густым месте у леше ўно легінія, хтори ишол дому весело гвазда-юци и на плецох ішцел полпу зайду. Легінія при-шол гу Миркові и станул пред ём. Вінцатрало ягод да го легінія дацо питал, а Мирков му дошка одпо-вед. По краткім разгово-раю, вони ше розішло зос адравканьом. Мирков пошол по истей драги як і скорей, а легінія приходзел гу Толвайскому гваздаючи.

Дябліска дума прешла

Една интересантка сцена.

Блажена Еміліяна по-божно исла, а вінанчала ше зос тим, же велько дас-лая милостыні худобним. Віше ше модлела, же би лю-бела видзиц Исуса як хлап-ца живого. Рав пошла о-патриц ўно хлапца, ко-тра лежал хори на постелі, па му так прегварела: „Пре-мили сину, чи ти думаиш на свайго Створителя, кельо Вон муки за це прещерпел?“ Хлапец одповед: „Я веций думам о свойі муки и о свойі хороті як о Богу“. Еміліяна жу гвари: „Сцел би ти міс дац туту свою хороту?“ Хлапец на то: „Лем да ше сій можем от-レスц, па да ю веци шицку ти маш!“ Еміліяна: „Дал би Бог, кед ци тута хорота на хасеп за вічни спас, най на тебе остане, а ин-шан най прейдзіш шицка на міс“. Хлапец одновед: „Не сцем, да ти на себе ве-жнеш шицку, лем єдину часці, вожні одомне, тот боль, цо ме мучи у боку“. И на-исце хлапца дораз преста-ло боліц, а Еміліяну по-чало боліц так, же аж му-шела легінія. Кед кус при-здравела заміш пришла гу хлапцу, па му гвари: „Чи би ти міс сцел дац и гсу-ту хороту, цо це ішче жу-

чи?“ Хлапец такой з дзекі пристал и дораз садравел, а Еміліяна добила шицку туто хороту, и так хора лежала сама. О пар дыл кед так лежала осетела ўно хлапца од 3 до 4 роках, як ше баві при ней. Вона ше зрадовала и такій по-думала же то ангел, па му прегварела: „Міле даецко, чи ти не знаш ніч іншіх лем бавіц ше?“ А хлапец міло одновед: „Цо бі ши сцела да іншіх робім?“ Е-міліяна: „Любела би сом, да мі дацо доброго гуто-риш о Богу“. Хлапец на то: „Чи ти думаиш, же то іш-швачі, да дахто дацо доброе о себе гуторі?“ Кед то виповед, дораз го не стало, а вона цалком садравела. То бул Исус, Котрого вона жадала видзиц як хлапца.

Як треба воспитаваці свойю дзеці?

Еден добре воспитани чловек так ірніроведа: Я мал бара мудру мацер. Раз сом поробел ѿлу хібу, и оцец такій нагнівані бара ме сцел покарац. Теды прішила мац медзі пас и гварела: „Люби оцец, охабде то тे-раа, бо сце нагнівані“. И оцец послухал. По краткім чацце поволала ме мац и так мі прегварела: „Ти ви-дзел, як я ода стримала“

ківа. Накеди дошол до Мир-ковей хіжи закуцнул нука през облак.

Миркова хіжа була раз-шицена, бо на столе гор-ела лампа. Коло столу шедзели, Мирков син Мі-хал шмеючи ше зос своім єдним школскім пайташом, и Миркова жена. Сам Мир-ков небул дома.

„Добре“ прешетал Толвайски, „прилика така згодна же згоднейшай нет. Че-кай уварим ци я панікаш якого ты негодзесх поесц.“

Помалки почал исц окольо хіжи. Выграбал ше на ограду од заграды и скочел до двора. Дораз нашол вель-ку древёлу драбину. Вжал ю и наслонел на кров од хі-жи. По драбини ше помал-ки выграбал на кров и през еден облачок вошол до пойда.

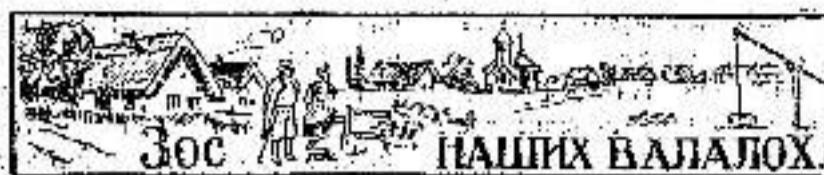
Остал лем даскељо ми-нуці на пойдае. Веци ше врацел дому. Але на його храбту не было торби ко-тру вон вжал од легінія.

(дама будзе)

да ће не покара. Я то аро-
била прето, бо бул нагні-
вани, да би ци могол на-
чодзин. Але ти кару за-
служел, зато ю тераз до-

бисёш". И такой вжала па-
лічку, па ме покарала.

Правда, же шумни пра-
лад: кеди и як и прецо тре-
ба дзецио карац?

Шид

Ілько Крайцар наш до-
пісник, вредни народни про-
світитель намесцій до Слатини за судскога при-
правника. На должност пой-
дає З. VIII. 1930. Русині у Срімі велью граца з нім а особено Шид. П. Крайчарови жадаме у новим месце велью іцесца. Адміністрацію, и благайну хтору вон водвел у Рускій Шпоровній Касі пренеїнє и. Янко Бессермені син нашого паноца. Млади

роботнік; агілни; совисні; добреї дзекі и способносці. па ше шицки надаме, же будзе достойни нашідник П. Крайчара; хтори мал та-
ки красни успіх до тераз.

Жатва не була така добра як влоні. По ютру зродзело 6—7 метери. Квалитета жига добра. Було красного дижджу на прав-
ник си. аи. Петра и Паніла па народ весели бо кукури-
цом бара добре пришло.

М. К.

Наши дописи.**Шид.**

Руска шпоровна каса. Пред пола рока основана є да поможе нашему чловеку, да го давигне мате-
рияльно. Кельо була потребна тата каса Русином у Срімі видно по результату хтори дала по полрочним своїм дійствованню.

На винешем лем кратки приказ приходу и расходу:

До 30. VI. 1930. року було уложено:

На шпоровних книжочках 337.700 Дин., па текущі ра-
хунки 267.920 Динари, за камати и други приходи 16.695.50 Дин., на членских

уділох, врагдех дластвох 33.720 Дин. Каса прияла ведло 655.405.50 Дин.

Видано было:

На пожички 151.264—, па тек. раҳунки 220.080—, уложено па тек. раҳунки до Хорватской Господар. Штедионици 208.000— Дин. У задружней свези 1000.— Д. Ведно видано 642.920— Д.

Зос того краткого при-
казу видно, же прецо касу пречило за пол рока прейг под милийона динарох.

А да видаме же гот капитал уложеви прыкладам статистику членох, уклада-
тельох и пожичтельох:

МЕСТО	Русики			Другі		
	член.	учасн.	пожич.	член.	учасн.	пожич.
Шид	43	40	23	8	1	5
Беркасово	12	14	6	3	4	2
Бачкоцік	13	5	9	1	—	—
Дол	5	1	4	—	—	—
Другі валахи	1	11	—	5	—	4
Ведно	74	71	42	17	5	11

Зос приложеній таблічкі видно, же туту касу тримаю готово сами Русини, док других народносцох ест барз мало.

Тот мали приказ рботи свідомих Русинох найлі-
ші указує цо може злож-

носцу зробиц и створиц. Не подложни аме веци жидом и ліхваром, але аме свойо у своім, ак робиме так мame. До тераз ишло кратце, а кед будзе злоги будзе ище лепше. Погляди до будущ-
носци барз красни.

Входза раз до тижня. — Цена на цали рок 100. Дриари. — За Америку 4 долари да рок. — Рукописи, и други писма треба посыдац на адресу: "РУСКИ НОВИНИ". Нови Сад. Бојовицера, улица број 2. — Преглаву на Рус. Нар. Просвитое Дружество, Р. Крестур. (Бачка).

За редакцию одаваюю! Юрий Павлич, Војводе Бојовиціа 3.

ШВЕТОЧНЫЙ ОТВОДЧИВЫЙ**Недзеля VIII.**

Еванг. од Мафтея, гл. XI,
зач. 58.

"И ладша вси, и наси-
тишаася".

Шести амак, по котрым зме подобни Богу, ест блаженство. Г. Бог безконечно блажены, па сцел да и мы будземе блажени: — на тим швеце счаси, а на другим совершено. Вон обрадовал душу и цело нашо зос **тысячныци радосцами**.

Вон на пр. так ушорел, же би тато, цо в погребце за цело, було му и на ужиня, радосц и забавольство. Ето, гладни людзе у пустині наедли ше, и насицели ше. Були зядовольни! Так Г. Бог дал **од свойого блаженства тысячи радосци пам людзям**. Роздумайме добре, кельо лем ма ужитки наше цело на тим швеце. На кождым крочаю стретаю го новы радосци, новы уживаня. То мame шицко даековац Богу. Но, **иже веци ужываня ма наша душа на тим швеце**, бо уж тато цо целу приемне и за душу в приемне; але дзе су окремні радосци, цо лем сама душа може ужывац! Ту су сладосци, цо их око дава души патрелем па тот Божи вельки щнёт; ту сласци родительской любви и слова; сласци красных письмох у церкви и вонк; красных бешедох; сласци знаня и

моци, сласци приятельства. Хто може довольно похопиц радосц мацери, кед видай коло себе здрави свойо чада? Но, наўежки радосци осеца у себе душа чиста и праведна, напольніта ласкі Божей, цо твори діла милосердия и любові. Така душа осеца уж папредок сладосци вічнага блаженства!

Седмы знак подобнасця гу Богу ест славосц и праведносц. Г. Бог с праведни, бо віше добре сце и віше добре роби. Так сце, же би и нашо шерцо, воля, розум, чувствоване и шицки сили нашей души були **нагнуты гу добруму**. Ми ше так одношыме гу Богу и славосци, як капка роси гу слунку. Кед слунко рано зашвіци, теди ше и росичка на Травки роашвици, и дотля ше бліскота док ма слунка. Кед слунко зайдзе за хмары престане и ей шветлосц. Так и мы мame праведносци у себе, док амс обращені гу Богу. Чым чловек напуці Бога, вон в такі як росичка цо спадне зос тракі на жем и страци ше. Чловек без помоци Божей не може быц праведни и слави. Но, Г. Бог прошающе **кажду душу "грядущу на тат швеце"**, па кед ше сама зацемі — скріе од шветла, — хто будзе виновати ёй пропасци? **Сама самучка!**

Мих. Мудри.

Наша претплатніці

Обновели предплата слідующи п. п.:

Папуга Ката (Гавія), Дюрльов	на 1930 р.	100 дин.
Дорокола Денчи, 262 Коцур	" "	100 "
Дашко Дюра Шид.	" "	100 "
Медведя Аваря, 805. К. Р.	" "	100 "
Савч. Михаил, Ферков. Р. К.	" "	30 "
Ерделі Михаіл ст., Р. К. 411.	" "	100 "
Киця Дюра, Коцур	" "	100 "
Тимко Михаіл, 771. Коцур	" "	100 "
Костянтина Яким, ул., Мислоценци	" "	100 "
Др. Гайнал Михаіл, адв., Жабаль	" 1929	100 "
Губарі Оскар, уч. училиші, Привіна Глава	" "	100 "

ТАРІОВИНА

Жито	Дин. 180—182—	Овес	Дин. 155—160—
Кукурица	" 130—135—	Мука 0	310—320—
Ярец	" 115—120—	Мука 2	280—290—
		Мука 5	235—245—

Владытель: Рус. Нар. Просв. Дружество Рус. Крестур (М. Мудри).

Штампарија "Натроневід", С. Бисадовіћ.